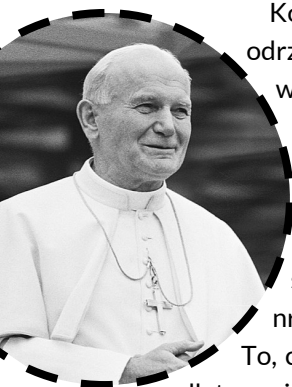

VIII. KONSEKRACJA ZAKONNA

Z NAUCZANIA ŚW. JANA PAWŁA II:

Kościół objawia w pełni swoje wielorakie bogactwo duchowe, kiedy odrzucając wszelką dyskryminację, przyjmuje jako prawdziwe błogosławieństwo dary Boże udzielone zarówno mężczyznom jak i kobietom, i właściwie ceni równą godność wszystkich. Kobiety konsekrowane są w bardzo szczególny sposób powołane, aby przez swoje poświęcenie, przeżywane w pełni i z radością, być znakiem czułej dobroci Boga dla ludzkości oraz szczególnym świadectwem tajemnicy Kościoła, który jest dziewicą, oblubienicą i matką. (Vita consecrata nr 58)

To, czym na nowo stała się zakonnica w Kościele, czym staje się, już nie dlatego, że prowadzi instytucje, że naucza w szkole, że jest siostrą w szpitalu, pielęgniarką — już nie dlatego, ale dlatego, że jest jako siostra między ludźmi, że jest przy chorych, że jest przy dzieciach. Dla mnie, kiedy byłem w Krakowie, największą radością były odwiedziny u chorych z siostrami od chorych. Z różnych powodów, ale między innymi z tego powodu, że widziałem, kim jest ta siostra dla ludzi. I to nie tylko dla tych chorych: dla windziarza, dla mieszkańców dzielnicy. Ja bym tam nic nie znaczył, gdyby jej nie było. Zdejmowali przed nią czapkę, całowali ją w rękę.

To bezpośrednie ewangeliczne świadectwo jest straszną potęgą. Myślę, że ta potęga jeszcze się nie wyzwoliła w całej pełni. Ona się dopiero wyzwoli. Ona będzie się stopniowo wyzwalać. W miarę, jak ona się będzie wyzwalać, ta potęga świadectwa będzie pokonywać cały kryzys, przez który przechodzi świat kobiecy w Polsce, świat dziewczęcy, świat równocześnie mocny i słaby, i bardzo doświadczony. Doświadczony całokształtem sytuacji kobiety. Światowej sytuacji kobiety i lokalnej, polskiej sytuacji kobiety. Doświadczony całą próbą tzw. awansu społecznego kobiety, który ma w sobie jakąś część prawdy, ale ma także w sobie ogromną domieszkę błędu.

Otóż w tym świecie wasze świadectwo, świadectwo ewangeliczne waszego powołania musi zdobyć wymowę o wiele jeszcze potężniejszą niż ma. To się łączy ze wskaźnikiem także ilościowym...

Jestem przekonany, że trudniejsza jest droga tych powołań zakonnych żeńskich w naszej rzeczywistości aniżeli droga powołań kapłańskich. Trudniejsza. Można by i trzeba by napisać o tym całą monografię. I chyba nawet są takie. Ta droga jest na

pewno trudniejsza, ale jest możliwa i nieodzowna. Wiemy wszyscy, czym jest siostra w posłannictwie Kościoła, czym jest obecność zakonnicy w życiu Ludu Bożego. I wiedząc o tym wszystkim, my, z naszego doświadczenia, musimy temu doświadczeniu nadać także większą rozległość. Musimy się z tym doświadczeniem „rozpychać”. Macie się rozpychać, macie się rozpychać, drogie siostry, z tym waszym doświadczeniem, z tym waszym powołaniem, ażeby ono zostało w świadomości społecznej, niekoniecznie w tej, o której piszą w statystykach, bo tam można różne rzeczy napisać, tylko w tej wyczuwalnej, doświadczalnej, żeby ono zyskało znów swój właściwy pułap. (Przemówienie. 5 czerwca 1979 r., Częstochowa)

Dziewictwo w znaczeniu ewangelicznym niesie z sobą rezygnację z małżeństwa, a więc i z macierzyństwa w znaczeniu fizycznym. Jednakże rezygnacja z tego rodzaju macierzyństwa, która bywa również i wielką ofiarą dla serca kobiety, pozwala doświadczyć macierzyństwa w innym znaczeniu: macierzyństwa „wedle Ducha” (por. Rz 8,4). Dziewictwo bowiem nie odbiera kobiecie jej przywilejów. Duchowe macierzyństwo przybiera wielorakie formy. (...) wyrażać jako troska o ludzi, zwłaszcza najbardziej potrzebujących: o chorych, niepełnosprawnych, opuszczonych, sieroty, starców, dzieci i młodzież, więźniów i, ogólnie biorąc, ludzi z „marginesu”. Miłość oblubieńcza zawiera w sobie szczególną gotowość przeniesienia jej na wszystkich, którzy znajdują się w kręgu jej działania. W małżeństwie gotowość ta, chociaż otwarta na wszystkich, polega w szczególności na tej miłości, jaką rodzice obdarzają dzieci. W dziewictwie ta gotowość jest otwarta na wszystkich ludzi, których ogarnia miłość Chrystusa-Oblubieńca. (Mulieris dignitatem nr 27)

MYŚLI DO REFLEKSJI:

Szczególną posługę w Kościele kobiety odnajdują na drodze życia konsekrowanego.

- Przywołaj swoje wspomnienia związane z siostrami zakonnymi – jaką rolę spełniały w życiu Kościoła? Jak i czym zapisały się w twojej pamięci?
- Na jakie zadania siostr zakonnych wskazuje św. Jan Paweł II?

Miejsce na notatki:

Cytat, myśl, zadanie do wykonania:

